

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สารที่ปรึกษาชุมชน

CAB NEWSLETTER

ปีที่ 6 ฉบับที่ 47 เดือน มีนาคม – เมษายน 2549

สารเพื่อสร้างความเข้าใจ ป้องกัน/ดูแลชุมชน ให้ห่างไกลจากเอชไอวีและยาเสพติด

เรื่องในฉบับ

- ▶ จริยธรรมในการวิจัย 1
- ▶ เล่าขานงานวิจัย : โครงการไข่มุก 3
- ▶ ความเคลื่อนไหว CAB : สัมภาษณ์ 4
- ▶ ประธาน CAB ศาสตราจารย์สนั่น วุฒิ 4
- ▶ ปฏิทินงานเอดส์ 6
- ▶ บอกเล่า...เก้าสิบ 7
- ▶ ชุมชนสัมพันธ์ 8
- ▶ พักสมอง 8
- ▶ รอบรู้เรื่องยาเสพติด 9
- ▶ โครงการ HPTN 037 10
- ▶ อยากเล่า “บทเรียนชีวิต” 10
- ▶ วันรุ่น..รุ่นจริงหรือ 11
- ▶ ถามมา – ตอบไป 12

จริยธรรมในการวิจัย

“บิดาแห่งการโคลนนิ่งเกาหลีได้ยอมรับทำผิดจริยธรรม”

เรื่องของจริยธรรมกำลังเป็นเรื่องที่คนวิพากษ์วิจารณ์กันทั่วบ้านทั่วเมือง โดยเฉพาะในแวดวงการเมืองเท่านั้น วงการวิทยาศาสตร์และการวิจัยก็ได้มีการเปิดเผยเรื่องนี้ออกรวมทำนองผิดจริยธรรมเรื่องนี้ขึ้นเมื่อประมาณปลายปี 2548 ที่ผ่านมา คนที่ติดตามข่าวคราวคงได้รับรู้เรื่องราวโด่งดังที่นักวิจัยชาวเกาหลีได้ผู้เคยได้รับการยกย่องว่าเป็น

บิดาแห่งการโคลนนิ่งออกมายอมรับว่าได้ปิดบังและโกหกเรื่องที่มาของไข่มนุษย์ที่นำมาวิจัยโดยผิดจริยธรรมและต่อมาภายหลังมีการตรวจสอบพบว่า ผลงานวิจัยของเขาที่สร้างความหวังให้ผู้ป่วยทั่วโลกโดยอ้างว่าสามารถโคลนนิ่งสเต็มเซลล์(เซลล์ต้นกำเนิด)ของมนุษย์ได้ถึง 11 เซลล์นั้นไม่เป็นความจริง ผลที่ตามมาคือนักวิจัยคนดังกล่าวต้องสูญเสียชื่อเสียงที่ได้สั่งสมมาเป็นเวลานาน (บางคนอาจมองว่า ชื่อเสียงของเขาโด่งดังยิ่งกว่าเดิม) งานวิจัยอื่นๆที่เคยได้รับการตีพิมพ์ก็ถูกนำมาตรวจสอบใหม่เพราะเกิดความไม่เชื่อถือในตัวเขาและผลงานที่ผ่านมา นอกจากนี้คงไม่มีใครอยากจะสนับสนุนทุนวิจัยให้กับนักวิจัยจอมลวงโลกรายนี้อีกต่อไป เรื่องดังกล่าวนี้เป็นตัวอย่างล่าสุดที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการมีจริยธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่นักวิจัยต้องคำนึงถึงมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในดำเนินการวิจัยในมนุษย์

กว่าจะมาเป็นจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

อดีตที่ผ่านมามีงานวิจัยที่ไม่คำนึงถึงจริยธรรมมากมาย เช่น ในระหว่างสงครามโลก ครั้งที่ 2 มีการทดลองทางการแพทย์ในเชลยสงคราม โดยไม่มีความเมตตา ปี พ.ศ. 2475 มีการทดลองศึกษาโรคซิฟิลิสในอเมริกา เรียกว่า Tuskegee Syphilis Study ซึ่งทำในชายผิวดำที่ยากจนใน Macon County เมืองชนบทในมลรัฐอลาบามาโดยเฝ้าติดตามอาการดำเนินโรคซิฟิลิส โดยไม่ให้การรักษาใด ๆ ทั้ง ๆ ที่มีการค้นพบยาเพนิซิลินที่รักษาได้แล้ว ซึ่งเห็นได้ว่าเป็นการเพิ่มความเสียหายโดยไม่จำเป็น และมีการกระจายภาระไม่เป็นธรรมโดยเลือกแต่ชาวผิวดำในพื้นที่ยากจน ต่อมาในปี พ.ศ. 2539 ได้มีการประชุมที่ Tuskegee University เพื่อศึกษาหนทางว่ารัฐบาลและประเทศควรรับผิดชอบต่อสาธารณชนได้อย่างไร และรายงานเสนอให้ประธานาธิบดีแถลงขอโทษต่อผู้เข้าร่วมโครงการที่ยังมีชีวิตอยู่ หรือครอบครัว และชุมชน และเสนอให้ดูแลค่าใช้จ่ายอันเกิดจากโครงการวิจัย ในปี พ.ศ. 2540 ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ได้เข้าทำเนียบขาวเพื่อรับฟังคำกล่าวขออภัยจากประธานาธิบดีคลินตัน

(อ่านต่อหน้า 2 ค่ะ)

โครงการยาต้านไวรัส ในกลุ่มผลเลือดเอชไอวี/เอดส์ต่างกัน

...รับสมัคร...

ผู้ที่มีเชื้อเอชไอวี ที่มีระดับ ซีดี 4 300 -500
และไม่เคยรับ ยาต้านไวรัสมาก่อน
พร้อมคู่ที่ยังไม่ติดเชื้อ
รับฟังรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

0 -1961-5959

จากบทเรียนในอดีตได้มีความพยายามที่จะร่วมกันตั้งกฎ
แนวทางและระเบียบข้อบังคับเพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์สำหรับ
งานวิจัยในมนุษย์ ทั้งระดับนานาชาติ ระดับประเทศ และระดับ
สถาบันวิจัย โดยส่วนใหญ่จะมาจากหลักพื้นฐาน 3 ข้อคือ **การให้
ความเคารพในบุคคล การให้คุณประโยชน์ ความเป็นธรรม และ
ต้องยึดถือสวัสดิภาพของอาสาสมัครสำคัญกว่าสิ่งอื่นใด**

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีการดำเนินงานวิจัยใน
มนุษย์หลายงานวิจัย ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเอชไอวี/
เอดส์และยาเสพติด ทั้งในแง่ของการป้องกันรักษาและการศึกษา
เชิงพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งมีประเด็นทางด้านจริยธรรมเข้ามา
เกี่ยวข้องค่อนข้างมากกว่างานวิจัยโรคอื่นๆ เช่น การรักษา
ความลับของอาสาสมัคร เป็นต้น การดำเนินงานวิจัยโดยยึดถือหลัก
จริยธรรมจึงเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญสูงสุด ซึ่งมีองค์ประกอบ
3 อย่างคือ

• สำนักและจรรยาบรรณส่วนบุคคล

ทุก ๆ ปีนักวิจัยทางคลินิกของสถาบันวิจัยรวมไปถึงผู้ที่มีส่วน
เกี่ยวข้องในงานวิจัย เช่น คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน จะต้องเข้า
รับการอบรมเพื่อเน้นย้ำให้เข้าใจ เกิดความสำนึกและปฏิบัติตาม
ข้อกำหนดในแนวทางการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี (Good
Clinical Practice - ICH GCP) ซึ่งถือเป็นหลักมาตรฐานสากลด้าน
จริยธรรมและวิชาการ ที่พึงยึดถือและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดเพื่อ
เป็นการรับประกันว่าสิทธิ ความปลอดภัย และความเป็นอยู่ที่ดีของ
อาสาสมัครได้รับการคุ้มครองซึ่งนับเป็นหัวใจสำคัญของการ
ศึกษาวิจัยทางคลินิก และรับประกันว่าข้อมูลวิจัยน่าเชื่อถือ
นอกจากนี้สภาวิจัยแห่งชาติได้กำหนดจรรยาบรรณนักวิจัย ซึ่ง
หมายถึงหลักเกณฑ์ที่ควรประพฤติปฏิบัติเพื่อให้การดำเนินการวิจัย
ตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรม และหลักวิชาการที่เหมาะสม ซึ่งมี
ทั้งสิ้น 9 โดยเฉพาะข้อ 5 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการวิจัยในมนุษย์
โดยตรงคือ “นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้
เป็นตัวอย่างในการวิจัย นักวิจัยต้องไม่ดำเนินถึงผลประโยชน์ทาง
วิชาการจนละเลย และขาดความเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์
ต้องถือเป็นภาระหน้าที่ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่
บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยไม่หลอกลวง หรือบีบบังคับ และไม่
ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล”

• กฎระเบียบ ข้อบังคับระดับองค์กร และระดับชาติ

การดำเนินการวิจัยต้องอยู่ภายใต้กฎระเบียบข้อบังคับที่สถาบันวิจัย
และผู้ให้ทุนสนับสนุนกำหนด นอกจากนี้ยังมีกฎข้อบังคับของ
หน่วยงานระดับสูงขึ้นไปควบคุมอยู่ด้วย เช่น ข้อบังคับของ
แพทยสภา ว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม หมวด 6

การทดลองในมนุษย์ โดยกำหนดหลักการสำคัญ คือ ผู้ประกอบ
วิชาชีพเวชกรรมที่ทำการทดลองต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถูก
ทดลอง และต้องพร้อมที่จะป้องกันผู้ถูกทดลองจากอันตรายที่อาจ
เกิดขึ้น ต้องปฏิบัติต่อผู้ถูกทดลองเช่นเดียวกับ การปฏิบัติต่อผู้ป่วย
ในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม และต้องรับผิดชอบต่ออันตราย
หรือผลเสียหาย เนื่องจากการทดลองที่บังเกิดต่อผู้ถูกทดลองอัน
มิใช่ความผิดของผู้ถูกทดลองเอง

ในส่วนของการทรวงสาธารณสุขก็ได้มีการจัดตั้งชมรม
จริยธรรมการวิจัยในคนในประเทศไทยขึ้นในปี 2543 และจัดทำ
แนวทางจริยธรรมการทำวิจัยในคนแห่งชาติขึ้นในปี 2545 เพื่อ
เป็นแนวทางปฏิบัติระดับชาติ สำหรับกฎหมายว่าด้วยการทดลอง
ในมนุษย์นั้น ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายดังกล่าว อย่างไรก็ตาม
ยังมีกฎหมายแพ่งและอาญารองรับหากเกิดอันตรายแก่กายหรือ
จิตใจของอาสาสมัครเกิดขึ้น

• การควบคุมและตรวจสอบ

ถือเป็นสากลแล้วว่า การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์จะดำเนินการได้
ก็ต่อเมื่อมีการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมแล้วเท่านั้น
วารสารทางวิทยาศาสตร์หลายแห่งจะรับเรื่องตีพิมพ์ก็ต่อเมื่อผู้
นิพนธ์ยืนยันว่าได้ผ่านการอนุมัติแล้ว ดังนั้นสถาบันวิจัยจึงได้
ตั้งคณะกรรมการพิทักษ์สิทธิสวัสดิภาพและป้องกันอันตรายใน
การวิจัยในมนุษย์ขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจว่า สิทธิ ปลอดภัย
และความเป็นอยู่ที่ดีของอาสาสมัครในการวิจัยได้รับความ
คุ้มครอง โดยทำหน้าที่พิจารณาทบทวนทั้งโครงการวิจัยและ
ส่วนที่แก้ไขอย่างต่อเนื่อง และให้ความเห็นชอบ/อนุมัติ หรือ
สามารถไม่อนุมัติ ถอน ระบุความเห็นชอบที่เคยให้ก่อนหน้านั้น
หากพิจารณาแล้วเกิดความไม่ถูกต้องไม่เป็นธรรมต่อ
อาสาสมัครขึ้น นักวิจัยจะทำงานวิจัยทางคลินิกใด ๆ อย่างน้อย
ต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการชุดดังกล่าวก่อน (บาง
งานวิจัยต้องยื่นเสนอต่อคณะกรรมการจริยธรรมมากกว่า 1 แห่ง)
จึงจะสามารถเริ่มดำเนินการวิจัยได้และต้องรายงานความคืบหน้า
ของงานวิจัยให้คณะกรรมการพิจารณาเป็นระยะ ๆ

ถ้าการวิจัยดำเนินไปโดยที่ยึดหลักจริยธรรมทั้ง 3 ส่วนที่
กล่าวมาแล้วคงไม่เกิดเหตุการณ์เหมือนตัวอย่างข้างต้นและงาน
วิจัยนั้นก็จะมีคุณค่าสมกับที่ได้ลงทุน ลงความคิดและ
ลงแรงทำไม่ว่าผลของงานวิจัยจะออกมาตามสิ่งที่
คาดหวังไว้หรือไม่ก็ตาม

การพิจารณาประเด็นปัญหาด้าน
จริยธรรมในการวิจัยในการสัมมนา
เพื่อพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน
และคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชนด้านสารเสพติด
26-27 ม.ค. ที่ผ่านมา

โครงการวิจัยไข่มุก

คุณดาราลักษณ์ ถาวรประสิทธิ์

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อันที่จริงแล้วโครงการนี้ได้เคยนำมาเล่าสู่กันฟังไปบ้างแล้วในคอลัมน์ “เล่าขานงานวิจัย” ฉบับนี้เลยขอแจ้งความคืบหน้าของโครงการ แต่ก่อนอื่นคงต้องขอทบทวนกันนิดว่าโครงการนี้คืออะไร มีความเป็นมาอย่างไร

คงเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า หัวใจสำคัญของการรักษาด้วยยาต้านไวรัสให้มีประสิทธิภาพดี ต้องประกอบด้วย “สูตรยาดี และมีความร่วมมือในการกินยา” ปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความร่วมมือในการกินยาให้ตรงเวลา และต่อเนื่องสม่ำเสมอ คือ ความยุ่งยากซับซ้อนของสูตรยาที่กินจำนวนเม็ดยาที่ต้องกินและจำนวนครั้งที่ต้องกินต่อวัน ดังนั้น สมมติฐานที่ว่า ถ้ามีสูตรยาที่กินง่าย เพียงวันละครั้ง น่าจะเพิ่มความร่วมมือในการกินยา ซึ่งทำให้ประสิทธิภาพของการรักษาด้วยยาต้านไวรัสสูงขึ้นตามไปด้วย

โครงการ “ไข่มุก” ที่มาจากคำว่า “PEARLS - Prospective Evaluation of Antiviral Treatment in Resource Limited Settings” หรือ “โครงการประเมินประสิทธิภาพของสูตรยาต้านไวรัสเอดส์กลุ่มพีไอและเอ็นเอ็นอาร์ทีไอ วันละครั้ง ในการเริ่มต้นรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวี-1 ในภูมิภาคที่มีทรัพยากรจำกัด” หรือมีชื่อเล่นอีกชื่อที่เรียกกันเป็นรหัสว่า “A5175” เป็นโครงการยาต้านไวรัสเอดส์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อหาคำตอบของสมมติฐานดังกล่าว โดยอาสาสมัครผู้เข้าร่วมโครงการซึ่งเป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวี มีระดับซีดี 4 น้อยกว่า 300 ไม่เคยได้รับยาต้านไวรัสมาก่อน ยกเว้นเคยได้ยาด้านๆ เพื่อป้องกันการแพร่เชื้อจากแม่สู่ลูก จะได้รับการสุ่มแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ให้รับยาด้านๆ สูตรต่าง ๆ กัน คือ

กลุ่มที่ 1 สูตรยากกลุ่มเอ็นเอ็นอาร์ทีไอ 2 ตัว + เอ็นเอ็นอาร์ทีไอ 1 ตัว กินวันละ 2 - 3 ครั้ง ซึ่งเป็นสูตรมาตรฐานที่ใช้ในปัจจุบัน

กลุ่มที่ 2 สูตรยากกลุ่มเอ็นเอ็นอาร์ทีไอ 2 ตัว + พีไอ 1 ตัว กินวันละ 1 ครั้ง

กลุ่มที่ 3 สูตรยากกลุ่มเอ็นเอ็นอาร์ทีไอ 2 ตัว + เอ็นเอ็นอาร์ทีไอ 1 ตัว กินวันละ 1 ครั้ง

และมีการติดตามอาสาสมัครอย่างใกล้ชิด เป็นระยะเวลา 2 1/2 - 3 ปี เพื่อติดตามผลการรักษาในการลดปริมาณเชื้อไวรัสในกระแสเลือด นอกจากนี้ยังติดตามความปลอดภัยในการใช้ยา ตลอดจนความทนต่อยาของอาสาสมัคร

โครงการนี้ต้องการอาสาสมัครเข้าร่วมโครงการ 1,520 คน จาก 9 ประเทศทั่วโลก ทั้งทวีปอเมริกาเหนือ อเมริกาใต้ แอฟริกา หมู่เกาะในทะเลแคริบเบียนและเอเชีย ทำให้มีความหลากหลายทั้งทางด้านประชากรศาสตร์ วัฒนธรรมและเชื้อชาติ เป็นโครงการวิจัยที่มีความแตกต่างของกลุ่มประชากรอย่างเห็นได้ชัดที่สุด โครงการหนึ่งในบรรดาการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของยาต้านไวรัสที่มีอยู่ในตอนนี้

สำหรับประเทศไทยรับผิดชอบดำเนินการโดยสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพียงแห่งเดียวเท่านั้น รับอาสาสมัครจำนวน 100 คน โดยการดำเนินโครงการแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 เป็นนาร่อง และระยะที่ 2 เป็นระยะดำเนินการเต็มรูปแบบ

การดำเนินการในระยะนาร่อง ซึ่งเปิดดำเนินการไปตั้งแต่เดือน สิงหาคม 2548 ในระยะนี้เปิดรับอาสาสมัครเข้าร่วมโครงการจำนวน 10 ราย จากการติดตามอาสาสมัครมากกว่า 6 เดือน พบว่าอาสาสมัครทุกรายมีปริมาณเชื้อไวรัสในกระแสเลือด (Viral load) น้อยกว่า 400 ตัว/ลูกบาศก์มิลลิเมตร ภายหลังได้รับยาแล้ว 4 สัปดาห์ขึ้นไป และ ซีดี 4 สูงขึ้นทุกราย นอกจากนี้ยังไม่พบอันตรายหรือความผิดปกติร้ายแรงของอาสาสมัคร อาสาสมัครทุกรายมีความพึงพอใจกับดูแลรักษา การให้คำปรึกษา การติดตามอย่างใกล้ชิดของทีมวิจัย และเนื่องจากในระยะนาร่องเปิดรับอาสาสมัครจำนวนน้อยเพียง 10 ราย ทางโครงการจึงจำกัดอาสาสมัครจาก เชียงใหม่ และลำพูน เท่านั้น

ส่วนในระยะที่ 2 หรือการดำเนินการเต็มรูปแบบ จะเปิดรับอาสาสมัครอีก 90 ราย เพื่อให้ครบจำนวน 100 ราย ตามเป้าหมายของประเทศไทย โดยจะเริ่มเปิดรับอาสาสมัครตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2549 เป็นต้นไป และได้ขยายพื้นที่รับอาสาสมัคร ให้ผู้ติดเชื้อจาก 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง พะเยา แม่ฮ่องสอน แพร่ และน่าน ได้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการนี้ด้วย

(อ่านต่อหน้า 4 ค่ะ)

สัมภาษณ์

ศาสตราจารย์सनัน วุฒิ

ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน (CAB)
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ศาสตราจารย์सनัน วุฒิ จบการศึกษา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ด้านศาสนศาสตร์ คณะแม่คคิลวารี จากมหาวิทยาลัยพายัพ เมื่อจบการศึกษาได้ไปเป็นศิษยาภิบาล (เจ้าอาวาส) ที่โบสถ์คริสต์จักรช่วงคำ อ.หางดง เชียงใหม่ 7 ปี และจึงได้มาทำงานที่พันธกิจเอดส์ ประมาณ 15 ปี

ปัจจุบันเป็นผู้ประสานงานฝ่ายพันธกิจเอดส์ และประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ถาม : งานของพันธกิจเอดส์ครอบคลุมด้านใดบ้าง

ตอบ : ประเด็นของงานคือการดูแล ติดตาม ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ และครอบครัวที่ได้รับผลกระทบ งานในเชิงป้องกันคือทำให้การศึกษา อบรมในเรื่องของทักษะชีวิต เพศศึกษา ในประเด็นการป้องกัน กับเยาวชน กลุ่มผู้นำชุมชน แต่ในช่วงหลังจะเน้นที่เยาวชน ในการดูแลเราจะใช้วิธีการพัฒนา ฝึกอบรม ถ่ายทอดประสบการณ์ไปยังอาสาสมัครในท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ผู้นำคริสตจักร และชุมชนที่เป็นพุทธศาสนิกชนด้วย เพราะพื้นที่ที่ลงไปส่วนใหญ่ก็

ผู้ที่สนใจเข้าร่วมโครงการต้องมาตรวจคัดกรองเพื่อเข้าร่วมโครงการ ที่คลินิกสุขภาพครอบครัว ชั้น 11 อาคารศรีพัฒน์ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ เมื่อผ่านการคัดกรองแล้ว อาสาสมัครจะได้รับการนัดหมายเป็นระยะ อาสาสมัครที่เข้าร่วมโครงการไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น ทั้งค่ายาด้านไวรัส การตรวจเลือดเพื่อหาระดับซีดี 4 ตรวจหาปริมาณเชื้อไวรัส (Viral load) ตรวจสารเคมีต่างๆ ในร่างกาย นอกจากนี้อาสาสมัครยังได้รับการดูแลแบบองค์รวม (Holistic care) ทั้งร่างกายและจิตใจ อีกทั้งข้อมูลทุกอย่างของอาสาสมัครจะได้รับการดูแลเก็บรักษาเป็นความลับ

อาสาสมัครที่เข้าร่วมโครงการในระยะที่ 2 ยังสามารถเข้าร่วมโครงการ “การศึกษาด้านระบบประสาทระดับนานาชาติ” หรือ โครงการ “A5199” ได้อีกด้วย ซึ่งโครงการนี้อาสาสมัครจะได้รับการตรวจทางระบบประสาทและจิตประสาท รายละเอียดของโครงการ A5199 ทางทีมงานจะนำมาเล่าให้ฟังในครั้งต่อไป

ผู้ที่สนใจสามารถสอบถามรายละเอียดของโครงการได้จากเจ้าหน้าที่โครงการฯ ที่สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ หรือ โทรศัพท์หมายเลข 0 5394 5055 - 8 ต่อ 469 หรือ มือถือ 0 5040 8881 เจ้าหน้าที่ทุกคนยินดีให้ข้อมูลและให้คำปรึกษาด้วยความยินดีและเต็มใจเจ้า

ไม่ใช่คริสเตียน ก็ฝึกอบรมอาสาสมัคร ให้ทำงานด้านเอดส์ในชุมชน เพราะเฉพาะเจ้าหน้าที่ของเราทำคงทำไม่ไหว งานอีกด้านคืองานประสานความร่วมมือ ถือว่าเป็นงานที่หลักสำคัญ ประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน ผู้นำศาสนา ผู้นำชุมชน เครือข่ายผู้ติดเชื้อ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในส่วนต่าง ๆ เช่นการที่ได้เข้าร่วมเป็นกรรมการที่ปรึกษาชุมชน หรือกรรมการพิทักษ์ฯ ของสถาบันก็ดี หรือเป็นที่ปรึกษาของเครือข่ายผู้ติดเชื้อก็ดี ถือเป็นการประสานความร่วมมืออย่างหนึ่ง การประสานงานเป็นหัวใจสำคัญในการทำงาน เอดส์เราไม่สามารถทำคนเดียวได้ อีกด้านหนึ่งคือด้านหนุนเสริม โดยเฉพาะผู้ติดเชื้อ นอกจากจะมีการเยี่ยมเป็นราย ๆ แล้ว โดยเฉพาะผู้ติดเชื้อที่ไม่เปิดเผยตัว แต่มีผู้ติดเชื้อที่เปิดเผยตัวและมาเข้ากลุ่ม เป็นเครือข่ายทั้งระดับกลุ่ม หมู่บ้านตำบล อำเภอ ภาค ก็จะมีทีมงานเข้าไปให้กำลังใจ เสริมเรื่องแนวทางในการดำเนินงาน ในสำนักงานเรามีเจ้าหน้าที่ 8 คน แบ่งกันรับผิดชอบแต่ละพื้นที่ไป แต่ก็มีการประสานส่งต่อกันได้ทุกคน นอกจากนี้ก็ยังมีงานด้านการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของผู้ได้รับผลกระทบ คือเด็ก และผู้สูงอายุ เมื่อประมาณ 4 – 5 ปีที่แล้ว เราจะหนักในเรื่องนี้ เพราะเราเจอเด็กที่ได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก งานวันเอดส์โลกและเฉลิมฉลองวันคริสต์มาสที่จัดเมื่อวันที่ 6 ธันวาคมที่ผ่านมา ก็เป็นกิจกรรมหนึ่งที่เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของเด็ก มีกิจกรรมการเยี่ยมบ้าน แต่เราก็พยายามจัดกิจกรรมเสริมอีก เช่น ผู้สูงอายุดูแลเด็ก ทั้งเด็กแรกเกิด เด็กวัยประถม มัธยม ก็จะเสริมเป็นครั้ง ๆ ไป ไม่ได้ทำเต็มที่ วิจัยมัธยมจะมีกิจกรรมเป็นค่ายเยาวชนเกี่ยวกับศิลปะกับชีวิต ทักษะชีวิต เพศศึกษา เพราะเห็นว่าบางวัยจำเป็นต้องใส่เนื้อหาเรื่องทักษะชีวิต เพศศึกษา ส่วนหนึ่งทำในโรงเรียน แต่สำหรับเด็กที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจะทำในพื้นที่ บางครั้งทำทั้งจังหวัด ก็ดูความเหมาะสม จัดเป็นช่วงๆ เอาเด็กๆ มารวมกัน ก็มี 2-3 กิจกรรม บางครั้งก็เป็นกิจกรรมปิกนิก คือไปเช้า เย็นกลับ อาจจะไปสวนสัตว์บ้าง ปิกนิกที่สถานที่ที่เด็ก ๆ ออกไป แล้วก็มีการตั้งประเด็นให้เด็ก ๆ ได้แลกเปลี่ยน วิเคราะห์ แต่ถ้าเป็น CAMP ก็อาจจะไป 2 วัน 3 วัน

ถาม : การสอนจะเน้นเกี่ยวกับด้านไหนบ้าง

ศจ.สนั่น : จะเน้นเรื่องจริยธรรม เรื่องคุณภาพชีวิต ถ้าศิลปะกับชีวิตก็จะเชิญทีมงานที่เป็นนักศิลปะมา แล้วให้เด็กสะท้อนลงในศิลปะ ก็จะเก็บผลงานของเด็ก ๆ สะสมไว้ จะคล้าย ๆ กับที่ AIDSNet ทำคือ เสียงสะท้อนของเด็กที่ได้รับผลกระทบ แต่เราไม่ได้ Focus แต่ในเด็กโดยตรง ทำเฉพาะในเด็กที่เราได้ลงไปผูกพันเนื่องจากไปเยี่ยมบ้าน ไม่ได้เปิดกว้างเหมือนมูลนิธิอื่น ๆ เมื่อก่อนเคยมีทุนการศึกษาให้ ช่วงหลังก็ได้มีการถ่ายโอน ส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เราเป็นเพียงผู้ที่ได้ติดตามเรื่องคุณภาพชีวิต แต่ไม่มีปัญหาที่จะให้ทุนอย่างต่อเนื่องเหมือนมูลนิธิอื่น ๆ เราจะช่วยเสริมเรื่องคุณภาพชีวิต บางครั้งก็มีการจัดค่ายฤดูร้อนในเรื่องของเพศศึกษา ทักษะชีวิต คุณภาพชีวิต เพราะเราเห็นว่าเด็กส่วนหนึ่งจะวนเข้าสู่วงจรเหมือนเดิม เราเจอเด็กหลายคนเมื่อพ่อแม่ตายก็มีปัญหาเรื่องความอบอุ่นในครอบครัว เด็กเยาวชนส่วนหนึ่งกลับไปเหมือนเดิม (ไปมีแฟน มีความสัมพันธ์กับกลุ่มคนในชุมชน ท้องข้าง แห้งข้าง) เราก็เจ็บปวดเหมือนกัน ก็ไม่มากแต่ก็มีบางรายที่เป็นแบบนี้ จนบางครั้ง Staff ของเราต้องให้มือถือกับเด็กเลย เพราะเขามีปัญหาเรื่องการเรียน ความรัก เราก็ต้องเป็นพี่ เป็นแม่เป็นที่ปรึกษาให้ อันนี้ถือว่าเป็นงานหนัก

ถาม : การทำงานขององค์กรศาสนา ขณะนี้มีความก้าวหน้า หรือความเคลื่อนไหวอย่างไรบ้างคะ

ศจ.สนั่น : ระดับเอเชีย AINA (Asian Interfaith Networking on AIDS) นี้จะมีเวทีแลกเปลี่ยนที่โคลัมโบ ประเทศศรีลังกา ในวันที่ 2 - 9 เมษายน ที่จะถึงนี้ เพื่อจะเตรียมประเด็นเข้าสู่ Aids Asia Pacific ปี 2007 มีการวางแผนว่าต้องมีการพูดคุยกันก่อน เตรียม Statement ร่วมกันในศาสนาในเชิงป้องกัน การดูแล การสนับสนุน ผลักดันนโยบายต่าง ๆ เพื่อจะนำเข้าสู่การประชุม Asia Pacific ที่โคลัมโบ 2007 เนื่องจากการประชุมเกิดขึ้นในเอเชียศาสนาเราจึงผลักดัน ตอนแรกเขาจะผลักดัน 2 เรื่องคือ AINA ที่โคลัมโบ และจะผลักดันเอคส์โลก ตอนแรกจะประชุมที่บอมเบย์ ปี 2008 ตอนนี้อยู่ข่าวว่าเขาจะย้ายแล้ว ที่เราวางแผนที่จะรุกที่เอเชีย เพราะเอเชียเป็นเจ้าภาพ อย่างที่เมืองไทยคราวที่แล้วเป็นครั้งแรกที่ศาสนาเข้าไปในการประชุมเอคส์โลกเพราะก่อนๆนี้เขาก็คิดกันมาก เขาว่าหนึ่งศาสนาเป็นอุปสรรค ไม่ได้มาเพื่อจะทำงาน ตอนแรกว่าจะมาที่เอเชียก็เลยว่าจะรุก ก่อนจะรุกก็ต้องมาวางแผนกัน วันที่ 9 เมษายนนี้จะประชุมกัน ที่เชียงใหม่ แต่ตอนนี้การประชุมเอคส์โลกปี 2008 ย้ายไปที่เม็กซิโก

ถาม : ในการเป็นประธานคณะกรรมการ CAB มาหลายปี ประสพการณ์อาจารย์ที่ถือว่าเป็นตัวแทนจากชุมชนจริงๆ คิดว่าการทำงานของ CAB เป็นอย่างไร มีสิ่งไหนที่คิดว่าทำได้ดีแล้ว สิ่งไหนที่ต้องปรับปรุงแก้ไข

ศจ.สนั่น : ความเห็นผมคิดว่า ผมได้ทำบทบาทส่วนหนึ่งในภาคประชาชน ทั้งบทบาทของประธานในการนำประชุม และถือว่าเป็นตัวแทนของคณะกรรมการทุกฝ่ายในกรณีที่น่าจะเป็น ก็คิดว่าได้ทำบทบาทได้ในระดับหนึ่งถึงแม้ว่าจะไม่สมบูรณ์เท่าไรนัก ก็มีความพอใจระดับหนึ่งในการที่สถาบันได้เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม อย่างน้อยก็ถือว่าได้เริ่มต้น แล้วก็จะมีการพัฒนาในความชัดเจนในบทบาทของ CAB ให้มากขึ้น อย่างน้อยก็จะช่วยเป็นสื่อ เป็นตัวกลางเชื่อมทุกฝ่ายทั้งนักวิจัย ชุมชน แม้กระทั่งภาคประชาชนในส่วนที่จะมาเป็นอาสาสมัคร

ถาม: อาจารย์คิดว่าบทบาทยังไม่ค่อยชัดเจนหรือคะ

ศจ.สนั่น : ก็มีความชัดเจนในระดับหนึ่งของบทบาทของกรรมการบางท่าน แต่ท่านที่เข้ามาใหม่อาจจะยังไม่ค่อยเห็นความชัดเจนเท่าไร ส่วนหนึ่งก็คือ กรรมการบางท่านมีความรู้สึกว่าจะไม่ได้ทำบทบาท CAB อย่างแท้จริง เนื่องจากว่าอาจจะยังไม่ได้ลงพื้นที่ ไม่ได้ลงไปปฏิบัติ แต่ผมคิดว่าเรามีส่วนช่วยเรื่องความคิดเห็น การกำหนดในเชิงหลักการ แนวทาง นโยบาย เพื่อควบคุมดูแลให้งานวิจัยดำเนินไปอยู่ในกรอบ บางทีจะให้ลงไปปฏิบัติอาจจะไปไม่ได้ยาก อันนี้ผมก็เข้าใจ แต่การลงมือปฏิบัติเป็นเรื่องของทีมวิจัย แต่ถ้าคณะกรรมการ CAB อยู่ในชุมชนที่นักวิจัยจะลงไปในพื้นที่ที่เราสามารถช่วยอำนวยความสะดวกประสานสร้างความสัมพันธ์ เป็นกระบอกเสียง ประชาสัมพันธ์ช่วยนักวิจัยได้ เป็นบทบาทที่เพิ่มขึ้นมา น่าจะมีโอกาสซักครั้งเชิญ CAB บางคนที่เคยลงพื้นที่ไปปฏิบัติจริง ได้ข้อมูลประสบการณ์อะไรจะได้เอามาเล่าสู่กันฟัง หรือแลกเปลี่ยนกับนักวิจัย ผมก็มีความพอใจระดับหนึ่ง แต่ถ้าพูดถึงระดับนานาชาติ CAB ของเราจะต้องมีความถนัดในเรื่องของภาษาที่จะได้ช่วยตามประเด็นต่างๆ ได้ หรือสามารถไปสนทนากับกรรมการทางจากต่างประเทศ หรือนักวิชาการต่างประเทศได้ ตรงนี้ CAB ที่มาจากชุมชนจริงๆ ยังมีข้อจำกัดในเรื่องของภาษาอยู่ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเราก็ไม่ได้ด้อยชะพิตเดียว เรามีคุณอุดม ลิขิตวราภรณ์ คุณสมเกียรติ สกุลศึกษาศี ประธาน S.A CAB ซึ่งมาจากชุมชนจริงๆ แล้วก็มีความสามารถด้านภาษา เวลาไปประชุมต่างประเทศก็เป็นตัวแทนพวกเราไปถ่ายทอดและนำสิ่งต่างๆกลับมาแบ่งปัน สร้างความเข้มแข็งให้คณะกรรมการ อันนี้ผมว่าก็ช่วยได้มาก สรุปก็คือว่าภาษาเป็นเรื่องสำคัญแต่ก็ไม่ใช่อุปสรรคในการทำงานวิจัย ตอนนั้นผมเคยไปการประชุมของเครือข่าย AACTG ที่เม็กซิโก กรรมการ CAB ของ

เขาที่มาเป็นคนไปพูดไม่ได้ ต้องใช้ล่ามช่วยถึง 4 คน ช่วงละ 2 คน ก็แสดงว่าเขาเห็นความสำคัญและให้โอกาสทุกคน

(มีต่อฉบับหน้าค่ะ)

ปฏิทินงานเอดส์

โดย.. ทีมข่าวนกพิราบ

เทศกาลสงกรานต์ปีนี้คงสนุกสนานกันเหมือนทุกๆปี แต่ก็อย่าเล่นน้ำกันจนมากเกินไปนะ เพราะเรากำลังรณรงค์ให้ประหยัดน้ำกัน และวันที่ 19 เมษายน 2549 อย่าลืมไปใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภา (สว.) กันนะคะ ช่วยๆกันเลือกคนดีเข้าสภา บ้านเมืองจะได้เจริญก้าวหน้า

• **มี.ค. 49** ให้ความรู้และให้บริการคำปรึกษาและตรวจเลือดโดยสมัครใจในชุมชน ภายใต้โครงการพาไทย เขต อ.ฝาง เชียงใหม่ : คุณพัฒนพงษ์ กันทอุป โทร. 0-7176-3053

• **มี.ค. 49** อบรมครูศูนย์เด็กเล็ก อ.แม่อน และ อ.สันกำแพง : คุณโสภิตา สุวรรณโสภิต โทร. 0-5324-6782

• **6-10 มี.ค. 49** อบรมให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์แก่นักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส : คุณประมวล ดียกุล โทร. 0-5338-2789

• **9 มี.ค. 49** ประชุมคณะกรรมการระดับจังหวัดเพื่อพิจารณาส่งตรวจ Drug resistant และขอใช้ยาต้านไวรัสสูตรคือยา ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ : คุณชุติมา จารุวัฒน์ โทร. 0-5321-1048 ต่อ 131

• **10 มี.ค. 49** ประเมินโครงการพัฒนารูปแบบการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์อย่างครอบคลุมในพื้นที่ จ.เชียงใหม่ ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ : คุณสุรณี ทานเคหาสน์ โทร. 0-5321-1048 ต่อ 131

• **13 มี.ค. 49** อบรมฟื้นฟูการให้การปรึกษาเรื่องการเปิดเผยผลเลือดและการตรวจเลือดโดยสมัครใจ ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ : คุณวิฑูรย์ วงศ์ทิพย์ โทร. 0-5321-1048 ต่อ 131

• **15 มี.ค. 49** ประชุมคณะกรรมการระดับเขตเพื่อพิจารณาการขอใช้ยาต้านไวรัสสูตรคือยา ณ สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 10 : คุณพรทิพย์ เข้มเงิน โทร. 0-5327-1021 ต่อ 119

• **17 มี.ค. 49** M plus จัดกิจกรรมฉายหนัง การดูแลสุขภาพทางเพศชาย : คุณศุภชัย เมืองใจ โทร. 0-5340-4342

• **18-19 มี.ค. 49** อบรมอาสาสมัครเยาวชนกับเครือข่ายผู้ติดเชื้อ : คุณโสภิตา สุวรรณโสภิต โทร. 0-5324-6782

• **24 มี.ค. 49** ประชุมกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี อ.สันทราย : คุณอำพร ชินะ โทร. 0-5349-8998

• **28-29 มี.ค. 49** ประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาการดำเนินงานการป้องกันและแก้ไขปัญหา เอดส์ และ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เขต 1 ปีงบประมาณ 2549 ณ โรงแรมดวงตะวัน : คุณพรทิพย์ เข้มเงิน โทร. 0-5327-1021 ต่อ 119

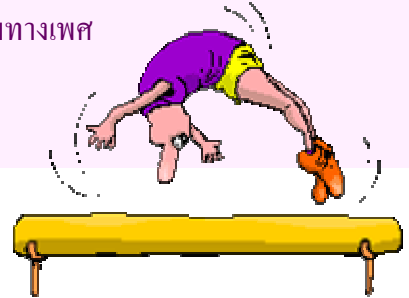
• **30 มี.ค. 49** ประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน ด้านสุขภาพ ณ โรงพยาบาลเชียงดาว : คุณณัฐวดี นิวัฒน์วงศ์ โทร. 0-5345-5816 ต่อ 119

• **เม.ย. 49** การทดลองหลักสูตรการให้คำปรึกษาและตรวจเลือดโดยสมัครใจในกลุ่มเยาวชน ณ โรงเรียนโปลิเทคนิคลานนา อ.เมือง จ.เชียงใหม่ : คุณสุจันทร์ ชันดี โทร. 0-5321-1048 ต่อ 131

• **20 เม.ย. 49** การประชุมเพื่อพัฒนาคุณภาพระบบบริการการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ ณ รพ..สันป่าตอง รพ.สันทราย รพ.ฝาง จ.เชียงใหม่ : คุณสุรณี ทานเคหาสน์ โทร. 0-5321-1048 ต่อ 131

• **27-28 เม.ย. 49** อบรมเชิงปฏิบัติเพื่อพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการป้องกันการติดเชื้อจากการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข : คุณวิฑูรย์ วงศ์ทิพย์ โทร. 0-5321-1048 ต่อ 131

• **30 เม.ย. 49** M plus จัดกิจกรรมพบปะสมาชิกกลุ่ม MSM เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ด้านสุขภาพทางเพศ : คุณศุภชัย เมืองใจ โทร. 0-5340-4342

หากหน่วยงานใด มีความประสงค์ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการดำเนินงาน ผ่านทางคอลัมน์นี้ ก็ติดต่อได้ทาง

E-mail: aids@chiangmaihealth.com หรือ

โทร. 0-5321-1048-50 ต่อ 131 หรือ

สำนักงานคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน

บอกเล่า...เก้าสิบ

- คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน (CAB) และคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชนด้านสารเสพติด (S.A CAB) จัดสัมมนาเพื่อพัฒนาคุณภาพ ณ โรงแรมรอยัลปิงการ์เด็น แอนด์ รีสอร์ท อ.แม่แตง เชียงใหม่ ระหว่างวันที่ 26-27 มกราคม 2549

- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ จัดงานเกษียณอายุราชการแก่ ผศ.นพ.วินัย สุรียานนท์ หัวหน้าโครงการวิจัยวัคซีนเอดส์ ทดลองเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2549 ณ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ

- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ จัดงานเลี้ยงแสดงความยินดีแก่ Professor David D. Celeatano เนื่องในโอกาสได้รับพระราชทานปริญญาคุณวุฒิปณทิตกิตติมศักดิ์ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วันที่ 25 มกราคม 2549 ที่ผ่านมา ณ ห้องอาหารแสนคำเทอร์ส อ.หางดง จ. เชียงใหม่

- คุณเทเรซ่า แกมเบลล์ มาติดตามการดำเนินการ โครงการ และ ประเมินผลการรับอาสาสมัครในระยะนำร่อง และเตรียมความพร้อมในการรับอาสาสมัครในระยะศึกษาจริง และร่วมงานเลี้ยงสังสรรค์ปีใหม่ของอาสาสมัครโครงการ ระหว่างวันที่ 9-13 มกราคม 2549 ที่ผ่านมา

ชุมชนสัมพันธ์

พิกัสมอง

ฉบับที่แล้วเราก็ได้รู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ให้ความรู้ชุมชน (Community Educator : C.E) ไปแล้วนะครับ ฉบับนี้เรามาคุยกันว่า เจ้าหน้าที่ให้ความรู้ชุมชนที่อำเภอสะเมิงเขามีกิจกรรมอะไรกันบ้างนะครับ

หลังจากที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชนไปแล้วนั้น ทางคณะกรรมการชุมชนก็ได้ไปประชุมหารือเพื่อวางแผนงานในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโครงการ HPTN 037 CAB กับชุมชน เพื่องานวิจัยสามารถดำเนินตามแผนงานที่วางไว้ และตอนนี้ก็ได้บรรลุเป้าหมายไปแล้วบางส่วน คือได้มีการจัดทำมุมความรู้หรือที่อ่านหนังสือพิมพ์ เพื่อบริการให้กับอาสาสมัครและคนในชุมชนที่สนใจอ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร ซึ่งก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในการเผยแพร่ความรู้ให้กับชุมชนทราบ โดยผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ โดยหนังสือพิมพ์ ก็ได้รับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแก้ว และส่วนที่สองที่ประสบความสำเร็จ นั่นก็คือ ลานกีฬา โดยมีชนิดกีฬาคือ ตะกร้อ และแบดมินตัน เพื่อที่จะให้อาสาสมัครและคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอีกทั้งส่งเสริมให้คนในชุมชนรักกีฬาและสุขภาพของตนเอง

ขบวนของชุมชนตำบลบ่อแก้ว

เจ้าหน้าที่ให้ความรู้ชุมชนร่วมเดินรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดและป้องกันเชื้อเอชไอวี กับชุมชนในวันกีฬาตำบลบ่อแก้ว ประจำปี 2549 วันที่ 16 ม.ค.49 ที่ผ่านมา

เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2549

เจ้าหน้าที่ให้ความรู้ชุมชน

(Community Educator : C.E) หรือเจ้าหน้าที่ CE ที่เราจะคุ้นหูกันนะครับ พวกเราได้ร่วมกับสถานีอนามัยบ่อแก้วและคนในชุมชนตำบลบ่อแก้วได้เดินขบวนรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดและเชื้อ เอช ไอ วี ในวันเปิดพิธีแข่งขันกีฬาตำบลบ่อแก้ว ประจำปี 2549 ซึ่งจัดขึ้นวันที่ 16-20 มกราคม 2549 และในงานนี้ทางเจ้าหน้าที่ได้แจกแผ่นพับแนะนำโครงการ และแจกถุงยางอนามัย บอกประโยชน์ของถุงยางอนามัยให้กับคนที่มาร่วมงานซึ่งเป็นที่สนใจเป็นอย่างมาก

'หนุ่มพุดไทย ปน ลาว'

วันหนึ่งหนุ่มไทยปนลาวได้ไปเยี่ยมแม่ที่ กทม. แม่จึงให้หนุ่มไทยปนลาวไปซื้อเกลือที่ตลาดมาให้ เขาได้ขึ้นรถตุ๊ก..ตุ๊กไปตลาด พอไปถึงตลาดหนุ่มไทยปนลาวจึงลงรถตุ๊ก..ตุ๊กไปซื้อเกลือโดยนำถ้วยใบเล็กๆ ไปใส่เกลือ เขาจึงนั่งรถตุ๊ก..ตุ๊กกันเก่าๆ กลับบ้าน ขณะนั่งรถกลับบ้าน ถนนซึ่งมีรูขรุขระรถตุ๊ก..ตุ๊กจึงสั่นทำให้เกลือหก หนุ่มไทยปนลาวเห็นเกลือหกจึงพูดขึ้นอย่างดั่งว่า “เกียหก..เกียหก..เกียหก” คนขับรถจึงพูดว่า “โอ๊ย..รถผมเก่าแล้ว สงสารผมหน่อยนะ” หนุ่มไทยปนลาวจึงร้องต่อไปเรื่อยๆ “เกียหกๆๆๆ” ด้วยอารมณ์เครียดคนขับรถตุ๊ก..ตุ๊ก มองไปที่กระจกเห็นหน้าหนุ่มไทยปนลาวมีอารมณ์เครียดหนักจึงเร่งรถตุ๊ก..ตุ๊ก ไปที่เกียร์หก ทำให้รถวิ่งอย่างรวดเร็วมาก ในที่สุดก็ส่งหนุ่มปนลาวถึงบ้านด้วยความปลอดภัย แต่เกลือในถ้วยเกลี้ยงสะอาดไม่มีเกลือแม้แต่เม็ดเดียว กลับมาถึงบ้านหนุ่มคนนี้ก็จึงถูกแม่ตำ และตอนเย็นก็ต้องกินข้าวกับน้ำปลาแทน...

รอบรู้เรื่องยาเสพติด

โดย... แทนไทย

สวัสดีครับมาพบกันอีกแล้วในหัวข้อ รอบรู้เรื่องยาเสพติดกับนายแทนไทย ฉบับที่ผ่าน ๆ มาผมได้บอกกล่าวเรื่องราวของยาเสพติดกับท่านผู้อ่านพอสมควร อาทิเช่น ความหมายของยาเสพติด ประเภทของยาเสพติด สาเหตุของการติดยาเสพติด การสังเกตผู้ติดยาเสพติด รวมทั้งคำถามที่หลาย ๆ ท่านอยากทราบว่าทำไมเมื่อเสพยาเสพติดแล้วทำไมต้องติด ก็ได้เสาะหาข้อมูลบอกกล่าวกันไปแล้วนะครับ ส่วนฉบับนี้ผมจะพาไปทำความรู้จักกับลักษณะของยาเสพติดและลักษณะอาการของผู้ใช้สารเสพติดแต่ละประเภทกันว่าเมื่อเสพยาแล้วจะมีลักษณะอาการอย่างไรบ้าง ไปกับเลขคร่าบบบ.....

ยาเสพติดประเภทออกฤทธิ์กดประสาท จะออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลางในสมองที่ควบคุมความรู้สึก ซึ่งสามารถช่วยบรรเทาอาการเจ็บปวดลงได้ แต่การนำยาเหล่านี้ไปใช้ในทางที่ผิดจะเป็นการเสพยา เพราะใช้มากเกินไปปริมาณ ยาเสพติดในกลุ่มนี้ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน สารระเหย โดยมีรายละเอียดและลักษณะอาการดังนี้

มอร์ฟีน เป็นยาเสพติดที่สกัดมาจากฝิ่น ลักษณะเป็นผงสีขาวหรือสีเทาเกือบขาวไม่มีกลิ่น มีรสขม มีฤทธิ์ร้ายแรงกว่าฝิ่นประมาณ 8-10 เท่า เสพยาได้ง่ายเสพยาโดยการละลายน้ำ ฉีดเข้าตามกล้ามเนื้อหรืออาจเสพยาโดยการกินในลักษณะผงยาบรรจุแคปซูล

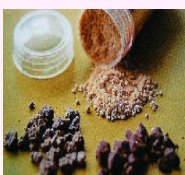

เฮโรอีน เป็นยาเสพติดที่สกัดมาจากมอร์ฟีน มีความร้ายแรงมากกว่ามอร์ฟีนประมาณ 4-8 เท่า และร้ายแรงกว่าฝิ่น ประมาณ 30-95 เท่า การเสพยาเฮโรอีนเพียง 1-2 ครั้ง ก็อาจติดได้ แต่ถ้าเสพยา 3-4 ครั้งจะติดทุกคน เฮโรอีนที่จำหน่ายในประเทศไทย มี 2 ชนิด คือ

- **เฮโรอีนบริสุทธิ์** (เฮโรอีนเบอร์ 4) ลักษณะเป็นผงสีขาวละเอียด ไม่มีกลิ่น รสขมจัด นิยมเสพยา โดยการละลายน้ำ ฉีดเข้าเส้นเลือดหรือผสมกับบุหรี่สูบ

- **เฮโรอีนผสม** (เฮโรอีนเบอร์ 3) นำเฮโรอีนบริสุทธิ์มาผสมกับสารหนู กรดน้ำส้ม กรดน้ำประสานทอง ยานอนหลับ น้ำกัญชาต้ม ฯลฯ และใส่สีลงไป ลักษณะเป็นเกล็ด ไม่มีกลิ่น รสขมจัด นิยมเสพยา โดยใส่กระดาษตะกั่วลงไฟ แล้วสูดไอระเหยเข้าสู่ร่างกาย

ฝิ่น เป็นพืชไม้ล้มลุก มีการกลอบปลูกบนพื้นที่สูงเหนือกว่าระดับน้ำทะเล 800 ฟุต และมีอากาศหนาวเย็น ฝิ่นมีลำต้นสูงประมาณ 2-4 ฟุต ดอกฝิ่นจะมีสีขาว สีแดง สีม่วงและสีม่วงแดง ดอกมี 4 กลีบ ฝิ่นที่นำมาเสพได้จากน้ำยางของผลฝิ่นที่

กรีดออกมาจากเปลือกผลฝิ่นดิบ น้ำยางที่ถูกกรีดมานั้นจะมีสีขาว เมื่อถูกอากาศจะมีสีคล้ำลงกลายเป็นยางเหนียวสีน้ำตาลไหม้หรือดำ มีกลิ่นเหม็นเขียวและรสขมเรียกว่า “ฝิ่นดิบ” เมื่อนำฝิ่นดิบมาต้มเกี่ยวกับน้ำ เรียกว่า “ฝิ่นสุก” นิยมเสพโดยการสูบด้วยกล้องยาสูบ

อาการของผู้เสพ ผู้เสพฝิ่นมอร์ฟีน และเฮโรอีนจนติดแล้วจะมีอาการชูกษิต ผอมเหลือง อ่อนเพลีย ฟุ้งซ่าน ไม่อยากทำงาน อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย สติปัญญาเซื่องช้า มีปฏิกิริยาตอบสนองในภาวะฉุกเฉินช้า สมองเสื่อม ถ่ายปัสสาวะยาก ผู้เสพเกินขนาดอาจตายได้

สารระเหย เป็นสารประกอบอินทรีย์เคมีส่วนใหญ่ได้มาจากขบวนการผลิตน้ำมันปิโตรเลียมมีกลิ่นพิเศษเฉพาะ ระเหยได้ง่ายในอากาศ เช่น น้ำมันเบนซิน ทินเนอร์ น้ำมันก๊าด และผลิตภัณฑ์ที่มีทินเนอร์ผสมอยู่ เช่น แลคเกอร์ น้ำยาล้างเล็บ สีกระป๋องสำหรับพ่น นอกจากนี้ก็มีกาววิทยาศาสตร์ที่ใช้ติดสิ่งของต่าง ๆ เป็นต้น

นิยมเสพโดยวิธีการสูดดม

อาการของผู้เสพสารระเหย ระยะต้น มีอาการมึนงง เคลิ้มสุข วิงเวียนร่างกาย พูดอ้อแอ้ (ประมาณ 15 – 45 นาที) ส่วนระยะหลัง มีอาการง่วงซึม บางครั้งหมดสติ (ประมาณ 1-2 ชั่วโมง) เห็นภาพซ้อน หูลั่น เวลาผ่านไปเซื่องช้า ประสาทหลอน

เป็นอย่างไรกันบ้างครับท่านผู้อ่านฉบับนี้เราได้ทราบเรื่องราวของลักษณะยาเสพติดและลักษณะอาการของผู้เสพยาเสพติดประเภทออกฤทธิ์กดประสาทกันไปแล้วนะครับฉบับหน้าผมจะพาท่านผู้อ่านไปทราบเรื่องราวลักษณะของยาเสพติดและอาการของผู้เสพยาเสพติดที่เหลืออีก 3 ประเภทด้วยกันอย่าลืมติดตามกันนะคร่าบบบ.....

บทเรียนชีวิต

การดำเนินโครงการวิจัย “เพื่อนช่วยเพื่อน” หรือ HPTN 037 ได้ดำเนินมาเป็นระยะเวลาประมาณ 2 ปี ซึ่งภายใต้ระยะเวลาดังกล่าวเราได้ดำเนินงานมาใน 3 พื้นที่วิจัย คือพื้นที่ เมือง เชียงใหม่ อำเภอสะเมิง เชียงใหม่ และ อำเภองาว ลำปาง และได้มีอาสาสมัครเข้าร่วมโครงการทั้งหมดจำนวน 427 คนใน 3 พื้นที่ดังกล่าว สำหรับความคืบหน้าของการดำเนินงานของโครงการในระยะนี้กำลังดำเนินการในระยะที่เรียกว่า Follow up visit คือ ระยะการเยี่ยมชมติดตามผล(ระยะทุกๆ 6 เดือน) ซึ่งมีทั้งหมด 12 กลุ่ม (SET) ตามพื้นที่วิจัย

การทำงานในชุมชนทั้ง 3 พื้นที่วิจัยทางโครงการได้ จัดตั้งตำแหน่งงานฝ่ายเจ้าหน้าที่ให้ความรู้ชุมชน (Community Educator : CE) เนื่องจากมีแนวคิดในการเพิ่มศักยภาพการทำงานร่วมกับชุมชน การประสานงานที่ดีระหว่างชุมชนและโครงการวิจัย (ตามรายละเอียดและแผนการทำงานในวารสารฉบับก่อนหน้า) ร่วมกับการจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนผู้ใช้สารเสพติดชนิดฉีด (IDU-CAB) ของแต่ละ พื้นที่วิจัยทั้ง 3 แห่ง เพื่อทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ให้ความรู้ชุมชน จากผลการดำเนินงานของคณะกรรมการดังกล่าวที่ผ่านมามีทำให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งที่มาจากตัวอาสาสมัคร ชุมชน หรือจากโครงการวิจัย และมีรูปประมุขวางแผนงานในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น การสร้างความเข้าใจระหว่างชุมชนกับโครงการวิจัยที่อาจมาจากความเข้าใจผิดของชุมชน เช่น เรื่องการเจาะตรวจเลือดของโครงการ เรื่องความปลอดภัยในสวัสดิภาพของตัวอาสาสมัครที่อาจจะมีส่วนในการจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเรื่องการติดเชื้อของกลุ่มอาสาสมัครในเรื่องที่เกิดขึ้นมีการจัดการอย่างเป็นระบบ การแก้ไขอย่างตรงจุด เพื่อให้เกิดความเข้าใจและการทำงานร่วมกัน การสร้างความเชื่อมั่นและเชื่อใจกันเป็นส่วนสำคัญยิ่ง กิจกรรมต่างๆ ที่ทำร่วมกับชุมชนโดยเฉพาะประเด็นสุขภาพก็ถือเป็นส่วนสำคัญ

คณะกรรมการฯ มาจากคนในพื้นที่ที่มีความคุ้นเคยกับพื้นที่และคนในชุมชน (โดยเฉพาะชุมชนเขตนอกเมือง) ที่มีความเข้าใจในความต้องการพื้นฐานความเป็นอยู่ของชุมชน ซึ่งจะสามารถเข้าถึง และเป็นตัวเชื่อมและผู้ประสานงานระหว่างงานวิจัยกับชุมชนได้เป็นอย่างดี และจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวิจัยด้วย การอบรมและศึกษาดูงานจึงเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาศักยภาพของคณะกรรมการฯ ทำให้การดำเนินโครงการวิจัยในพื้นที่เป็นไปด้วยดีจากความร่วมมือดังกล่าว งานวิจัยที่ทำในชุมชนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการทำงานร่วมกันต่อไป

ฉบับที่แล้วเราก็ได้รู้จักกับอาสาสมัครที่เข้าร่วมโครงการทำมาแล้ว และที่ผ่านมาก็จะเป็นอาสาสมัครที่อยู่ในเขตเมือง ในฉบับนี้เรามาลองดูชีวิตของอาสาสมัครอีกท่านหนึ่งที่อยู่อาศัยในพื้นที่สูง ที่ทางโครงการวิจัยได้มีโอกาสดำเนินโครงการในพื้นที่กันบ้างครับ

“ผมจะเล่าถึงชีวิตหรือจะเรียกว่าบทเรียนชีวิตราคาที่แสนแพงของผมก็ได้ ให้กับผู้อ่านได้รับรู้ถึงชีวิตของผมเพื่อว่า จะเป็นประโยชน์หรือแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ดีกว่า ก่อนที่ผมจะได้เข้าร่วมโครงการ HPTN 037 หรือโครงการ เพื่อนช่วยเพื่อนนั้น ผมได้คลุกคลีกับสิ่งเสพติดมานานกว่า 10 กว่าปี ถ้าจำไม่ผิด ผมเริ่มคิดยาเมื่อปี พ.ศ.2535 ส่วนสาเหตุที่ผมเริ่มคิดยานั้น เป็นเพราะความคึกคะนองของตัวเอง และอีกอย่างหนึ่งคือผมเป็นคนที่ชอบเที่ยว ชอบสนุก ชอบคบเพื่อน อยากลองอยากรู้ ผมยอมรับนะครับว่าความรู้สึก นึกคิดในช่วงเวลานั้น อยากลองทุกอย่าง ถ้ามีโอกาส (และผมก็มีโอกาสจริงๆ) แรก ๆ นั้นผมก็แค่ลองเสพเฉย ๆ แต่พอเสพนานๆ เข้า เหมือนกับว่ามันเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตผมไปแล้ว วันไหนที่ไม่ได้เสพ เหมือนกับว่าชีวิตขาดอะไรไปบางอย่าง ช่วงหลัง ๆ เพื่อนของผมนั้นแนะนำให้ผมลองฉีดเข้าเส้น เพราะว่ามันสุดยอด ! จากนั้นผมก็ฉีดเข้าเส้น ยาที่ผมใช้นั้น เป็นยาประเภท เฮโรอีน แต่แถวๆ บ้านผมเรียกว่า “ผงขาว” และแล้วผมก็ตกเป็นทาสของยานรกนี้ไปเสียแล้ว ตลอดเวลาที่ผมคิดยามันเป็นสิ่งที่เลวร้ายที่สุดในชีวิต คือผมต้องทำงานทุกอย่าง เพื่อแลกกับยา บางครั้งต้องทำสิ่งที่ใจมันไม่อยากจะทำ เพราะทั้งๆ รู้ว่า ถ้าทำแล้ว มันเป็นเรื่องที่ผิดและมันไม่ดี แต่ก็ต้องทำ เพราะไม่ทำแล้ว จะเอาเงินที่ไหนล่ะ ? ที่จะไปซื้อยา หลายครั้งที่ผมคิดจะเลิกยานี้ แต่เลิกไม่ได้สักที เพราะในช่วงที่ผมคิดยามันมีผลกระทบต่อผมทั้งร่างกายและจิตใจ และก็เป็นที่รังเกียจของสังคมในชุมชน ว่าเป็นพวกขี้ยา หัวขโมย จนผมไม่กล้าสู้หน้าผู้คน แม้แต่คนในครอบครัวเอง ผมก็แทบไม่กล้าสู้หน้า หรือพูดคุยกับคนในครอบครัวเลย

แต่หลังจากที่ได้เข้าร่วมโครงการเพื่อนช่วยเพื่อน 037 มันเหมือนกับว่าผมได้รับการปลดปล่อยออกจากความมืด ผมมีความรู้สึกดีขึ้น สังคมก็ยอมรับในตัวเรามากขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก และในตอนนี้เวลาไปไหนมาไหน ผมก็มั่นใจตนเองว่า เราสามารถเป็นคนดี และอยู่ในสังคม ชุมชนของเราได้เหมือนคนอื่น ๆ ถ้ามีโอกาสที่ดีเหมือนผมที่โชคดีที่มีวันนี้”

...เป็น

วัยรุ่น.. วุ่นจริงหรือ

ผู้เขียน : ไอศะ

ลมหนาวผ่านพ้นไปพร้อมปลิวใบไม้ใบสุดท้ายหล่นร่วงเพื่อรับฤดูกาลใหม่ น้องๆนักเรียน นักศึกษาหลายคนเตรียมตัวกันอย่างขะมักเขม้นเพื่อเตรียมตัวสอบ ทั้งสอบปลายภาคและสอบเพื่อศึกษาต่อ โดยเฉพาะน้อง ๆ ที่เตรียมตัวสอบเอนทรานซ์ก็คงต้องขยันกันให้มาก ๆ เพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้ แต่ละคนก็มีวิธีการอ่านการจดจำ ตามวิธีของแต่ละคน ไปตามของตัวเองถนัด แต่บางคนนี่ลิใช้วิธีที่ผิด ๆ เพื่อให้อ่านหนังสือได้นานขึ้น อ่านได้มาก หรืออ่านไม่ทันก็หันมาพึ่งยาเสพติด???

การแข่งขันในการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นสนามสอบประลองวิทยายุทธ์ของน้องหลาย ๆ คนที่เรียนสายสามัญ โดยใช้ความสามารถ ความพยายาม ความขยัน และฝึกฝนเป็นประจำ หลายคนขยันอ่านมากแต่ก็สอบไม่ติด หลายคนเคยเรียนได้คะแนนดีก็ไม่ติด ในเรื่องนี้แพทย์หญิงคุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ ได้กล่าวในบทความเรื่องแกะปมชีวิตวัยรุ่นว่า “หมอเองมองว่าเด็ก ๆ สมัยใหม่เติบโตมาในสภาพที่แยกว่าสมัยก่อน หากเปรียบเทียบก็ต้องบอกว่าเรามีความเปราะบางกว่ามาก เพราะตั้งแต่ลืมตาโลกหลายคนก็มีปัญหาต่าง ๆ และเด็ก ๆ เหล่านี้ผ่านการเรียนด้วยระบบการเรียนที่มักทำให้เด็ก ๆ เครียด เพราะพ่อ แม่ ครู ต่างมุ่งเน้นให้เด็กเก่ง ต้องแข่งขันกันเป็นเลิศทุกอย่างส่วนบีบให้เด็กอยู่ในสถานการณ์ที่กดดันทีเดียว เพราะหันไปทางไหนก็มีแต่การแข่งขัน” ความเครียดเป็นประเด็นที่สำคัญที่จะส่งเสริมให้กลุ่มน้อง ๆ เยาวชนหันมาพึ่งยา เพราะหาทางออกให้กับตัวเองไม่ได้ นอกจากคนรอบข้างจะต้องเข้าใจแล้ว ตัวน้อง ๆ เองก็ต้องเข้มแข็ง รู้จักการต่อสู้ และการเอาชนะ โดยเฉพาะการเอาชนะใจตัวเอง ไม่ให้หลง หรือถลำเข้าหาสิ่งเสพติด แล้วจะทำอย่างไรล่ะ?

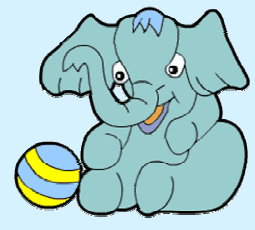
เริ่มต้นตั้งแต่การเตรียมตัวเพื่อรับมือกับสนามแข่งขันเตรียมอะไรบ้าง ร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มาจากอาหารที่มีสารอาหารครบถ้วน และการออกกำลังกายเพื่อความสดชื่นและการสร้างพลังงานแก่ร่างกาย **จิตใจที่พร้อม** พร้อมทั้งจะรับกับสถานการณ์ต่างๆ การสร้างสมาธิสามารถช่วยได้มากเพื่อจะทำให้เรามีสติมากขึ้น รวมถึง **การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบางอย่าง** ที่เราคิดว่าจะส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจ เช่น การเที่ยวกลางคืน การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (ส่งผลโดยตรงทำลายเซลล์สมองนะ...) เมื่อร่างกายจิตใจพร้อมแล้วก็ถึงมืออ่านหนังสือแล้วจะอ่านอย่างไรให้เข้าใจ จำได้ง่าย ก็ขึ้นกับเทคนิคของแต่ละคน เช่น อาจจะทำ

ตารางอ่านหนังสือในแต่ละวันว่าจะอ่านวิชาไหนก่อน- หลังอ่านแล้วก็ทบทวนจับประเด็นที่สำคัญ ๆ แล้วสามารถอธิบายให้เพื่อนฟังได้อย่างเข้าใจ (แนะนำว่าไม่ควรอ่านหนังสือกับเพื่อนกลุ่มใหญ่ ๆ เพราะแทนที่จะติวหนังสือกันจริง ๆ อาจจะมิกิจกรรมอย่างอื่นแทรกมาจากเพื่อนคนใด คนหนึ่งก็ได้!!!) แต่ละวิชาที่จะต่างกันอีก เพราะบางวิชาต้องท่องจำ บางวิชาคำนวณ บางวิชาต้องจำสูตรให้ได้ ก็ต้องหาแนวทางและความถนัดของตนเองเพื่อให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น และหาแนวข้อสอบจากปีก่อน ๆ มาดูประกอบด้วย เมื่อใกล้ถึงวันลงสนามสอบให้พยายามทำใจให้สบาย ๆ ไม่เครียดว่าจะทำได้หรือเปล่า ข้อสอบจะออกมาแบบไหนจะเหมือนอย่างที่เราเก่งไว้รีเปล่า ถ้าสอบไม่ได้จะเป็นอย่างไร พ่อแม่ เพื่อนจะว่าอย่างไร ห้ามคิดเด็ดขาดเพราะจะสร้างความเครียดให้ตัวเองแทนที่จะทำได้ กลับทำไปกังวลไปก็จะเป็นไม่ดี ผลจะออกมาอย่างไรก็ให้ถือว่าเราได้ทำดีที่สุดแล้ว เราพยายามแล้ว

ทีนี้ก็จะคงจะสบายใจกันมากขึ้นแล้วนะครับ ทุกอย่างมันขึ้นอยู่กับตัวเราเองว่าเราจะสามารถทำได้มากน้อยแค่ไหน ความสำเร็จไม่ได้ขึ้นอยู่กับการเอนทรานซ์ได้หรือไม่ได้ การเอนทรานซ์เป็นเพียงการเริ่มต้นเพื่อที่จะก้าวต่อไปในอีกระดับหนึ่ง ของชีวิตแห่งการเรียนรู้

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ และคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เปิดรับอาสาสมัครเพื่อเข้าร่วมโครงการวิจัย “การป้องกันการดื้อยาเนวิราพินในผู้ติดเชื้อที่ได้รับยาเนวิราพินระหว่างเจ็บครรภ์คลอด

- โดยต้องมีคุณสมบัติ
- เป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวี อายุ 18 ปีขึ้นไป
- กำลังตั้งครรภ์
- มีการติดเชื้อเอชไอวี
- ไม่เคยใช้ยาต้านไวรัสเอชไอวีมาก่อน
- ไม่มีข้อบ่งชี้ของการต้องใช้อยู่นานกว่า 8 สัปดาห์หลังคลอด
- มีระดับภูมิคุ้มกันซีดี 4 มากกว่า 250 เซลล์/ลูกบาศก์มิลลิเมตร

ต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติม ติดต่อ
คุณจินตนา เกษมโชคพันธ์ ผู้ประสานงานโครงการวิจัย
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ตู้ ปณ. 80 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200
โทร. 0-5394-5055-58 ต่อ 446 มือถือ 0-4805-5130
Email : pactg@mail.rihes.cmu.ac.th

ถามมา-ตอบไป

ถาม : การตรวจหาปริมาณไวรัสเอชไอวี มีประโยชน์อย่างไร จะไปตรวจได้ที่ไหนและราคาเท่าไร

ตอบ : การตรวจหาปริมาณเชื้อไวรัสเอชไอวีในเลือด หรือที่เรียกว่าไวรัสโหลด (Viral load) นั้น มีประโยชน์ในการวินิจฉัยการติดเชื้อเอชไอวีในระยะเฉียบพลัน (acute HIV infection) ซึ่งเป็นช่วงที่ยังตรวจไม่พบร่องรอยการติดเชื้อ (แอนตี้เอชไอวี) ใช้ในการประเมินโอกาสเสี่ยงในการติดเชื้อไปสู่ผู้อื่น (ยิ่งปริมาณไวรัสมากโอกาสเสี่ยงที่จะติดเชื้อยิ่งมาก) ใช้ในการพยากรณ์การดำเนินโรค และติดตามการรักษา ถ้าจะให้ดีที่สุดควรตรวจก่อนให้การรักษาด้วยยาต้านไวรัส และทุก 3-4 เดือน หลังรับยาไปแล้ว แต่เนื่องจากราคาค่อนข้างแพง (3,000 บาท ขึ้นไป) บ้านเราจึงไม่ค่อยได้ตรวจตามนี้ การตรวจหาปริมาณไวรัสเอชไอวีนี้สามารถตรวจได้ที่โรงพยาบาลมหาสารนครเชียงใหม่ คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คลินิกนิรนามสภากาชาด และแล็บเอกชนบางแห่ง

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ และคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เปิดรับอาสาสมัครเพื่อเข้าร่วมโครงการ “การประเมินประสิทธิผลของสูตรยาต้านไวรัสเอดส์ที่ประกอบด้วย กลุ่มพีไอและเอ็นเอ็นอาร์ทีไอ วันละครั้ง ในการเริ่มต้นรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวี-1 ในภูมิภาคที่มีทรัพยากรจำกัด”

โดยต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- เป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวี อายุ 18 ปีขึ้นไป
- ไม่เคยได้รับยาด้านไวรัสเอดส์มาก่อน
- ถ้าเป็นหญิงต้องไม่อยู่ในระหว่างการตั้งครรภ์
- ระดับภูมิคุ้มกันร่างกาย (ซีดี4) น้อยกว่า 300 เซลล์/ลบ.มม.
- ไม่มีภาวะตับอักเสบ ตับอ่อนอักเสบ และโลหิตจาง
- อาศัยอยู่ในภาคเหนือตอนบนได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน พะเยา แม่ฮ่องสอน แพร่ และน่าน
- เริ่มรับอาสาสมัครตั้งแต่มกราคม 2549 เป็นต้นไป

สนใจ สอบถามรายละเอียด ติดต่อ

คุณดาราลักษณ์ ถาวรประสิทธิ์ หรือ คุณรุจิรา พฤทธิชาติ

โทรศัพท์ : 0-5394-5055 – 58 ต่อ 469 มือถือ 0-5040-8881

วัตถุประสงค์ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักการวิจัย ความก้าวหน้าของการวิจัยและสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการวิจัยที่จะดำเนินการในชุมชน

บรรณาธิการ พญ.นันทิสา โชติรสนิรมิต

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นางวิภาดา ชิวะวัฒน์

นายประเชิญ ปาละน่าน

นางสาวสุดาภรณ์ สุทธจุก

นายเฉลิมพล แสนพรพมา

กองบรรณาธิการ

พระครูชนวนวรรธน เตชปัญโญ

นายประเสริฐ เตชะบุญ

รศ.นพ.สุวัฒน์ จริยาเลิศศักดิ์

นางดาราวดี นันทขว้าง

นายสำราญ ทะกัน

นางชลลิสสา จริยาเลิศศักดิ์

ดร.นพ.อภิรักษ์ อร่ามรัตน์

นายสมเกียรติ สกุลศึกษชาติ

ที่ปรึกษา

ศ.นพ.ธีระ ศิริสันธนะ

นพ.ทรงวุฒิ หุตามัย

ดร.ทพ.สุรสิงห์ วิศรุตรัตน

นพ.ชูชาติ พรนิมิตร

ศาสตราจารย์สันทน์ วุฒิ

คุณอุดม ลิขิตวรรณวุฒิ

พิมพ์จำนวน 3,000 ฉบับ

สำหรับคำถามประจำฉบับที่แล้ว ซึ่งถามว่า โครงการพาไทย มีชื่อเต็มว่าอย่างไร คำตอบคือ “Project Accept - Thailand” ผู้ที่ส่งคำตอบมาร่วมสนุกและได้รับของรางวัลมีรายชื่อดังนี้ ค่ะ 1. คุณณาเพ็ญ หาญดี๊ะ อ.เมือง จ.ลำพูน 2. คุณประเวทย์ สุทธิไชยากุล อ.ลี้ จ.ลำพูน 3. คุณณัฐวดี นิวัฒน์วงศ์ อ.เชียงใหม่ จ.เชียงใหม่

สำหรับคำถามประจำฉบับนี้ ถามว่า “ในความพยายามที่จะร่วมกันตั้งกฎ แนวทางและระเบียบข้อบังคับเพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์สำหรับงานวิจัยในมนุษย์ ทั้งระดับนานาชาติ ระดับประเทศ และระดับสถาบันวิจัย มาจากหลักพื้นฐาน 3 ข้อ คืออะไรบ้าง”

ทราบคำตอบแล้วเขียนคำตอบลงในไปรษณียบัตร ส่งมายังสำนักงานคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน ตามที่อยู่ด้านล่าง หมาเขต วันที่ 15 เมษายน 2549

สำนักงานคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)

ตู้ ปณ. 80 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50202 โทร. 0-5394-5055-8 ต่อ 427 แฟกซ์ 0-5322-1849

E-mail: caboffice@hotmail.com , caboffice@thaimail.com , caboffice@mail.rihes.cmu.ac.th